

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1924—25.

4) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Toldens Erlæggelse i Guld.

Mødet hævet Kl. 5⁵.

73de Møde.

Onsdag den 6. Februar Kl. 1³⁰.

Formanden: I Skrivelse af 5 ds. meddeler Finansministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om indenlandsk Skillemønt.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at forelægge det nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære at forelægge Forslag til Lov om indenlandsk Skillemønt og Udkast til Tillægsartikel til Møntkonven-

tionen af 27. Maj 1873 og Tillægskonventionen af 16. Oktober 1875.

Det vil være bekendt, at der i de sidste Maanedes har fundet betydelige Sendinger Sted af dansk Mønt fra Sverige i Henhold til Møntkonventionen af 1873, Artikel II, 4de Stykke, hvori bestemmes, at ethvert Riges Finansbestyrelse skal fra det andet Riges Finansbestyrelse modtage og ombytte med Hovedmønt et hvilket som helst med 10 Kr. deleligt Beløb i Skillemønt, som er forsynet med Rigets Præg. Det er et betydeligt Beløb, der saaledes er indsendt. Efter Opgørelse fra Nationalbanken beløber det sig nu til 7 643 000 Kr. paalydende Værdi, men da det skal indløses efter svensk Kronekurs paa Modtagelsestiden, beløber det sig til 11 450 000 Kr. Det vil altsaa sige, at der er et Tab for den danske Statskasse paa nær 4 Millioner paa de Sendinger, som har fundet Sted. Fra Autoriteternes Side er der gjort, hvad der kunde gøres, for at hindre den Udsmugling, der fandt Sted til Sverige, men desværre har den haft et ret stort Omfang, og man maatte ogsaa forudse, at den i nogen Maade, trods alle Sikringsforanstaltninger, vilde fortsættes. Det var da ganske naturligt, at man her og i Norge, hvor man led under det samme Forhold — den norske Krones Kurs har jo endda været lavere end den danske —, maatte være interesseret i at faa gjort en Ende paa dette Forhold.

Man kunde tænke sig at gøre en Ende derpaa ved Opsigelse af Møntkonventionen, der jo kan opsiges med et Aars Varsel, og to Aar efter Konventionens Ophør vilde tillige Pligten til Indløsning ifølge Konventionen af 1873 være bortfaldet, men at gaa den Vej har man hverken her eller i Norge været stemt for. Der har rejst sig nogle Røster derfor i Sverige, men paa afgørende Sted har man dog ogsaa der besluttet sig til at opretholde Møntkonventionen. Man kunde nu sige, at denne Møntkonvention er blevet i høj Grad gennemhullet, ved at der i flere Aar har været Kurs paa Sedlerne, og idet det Forhold, jeg for et Øjeblik siden skildrede, har været til Stede for Skillemøntens Vedkommende. Men Møntkonventionen var et saa betydeligt Fremstød i Retning af økonomisk Forbindelse mellem de nordiske Lande, at man fra alle Sider er blevet enig om, at opgive den vil vi ikke. Vi haaber paa bedre Tider og vil ikke slippe denne Konvention. Hvor lidt der end praktisk talt er tilbage af den i Øjeblikket, er der dog altid det foruden Fremtidsudsigterne, at den fastholder en fælles Mønt. Blev Konventionen ophævet,